

Raptores virginum vel viduarum vel diaconissarum, quae deo fuerint dedicatae, pessima criminum peccantes capitis supplicio plectendos fuisse decernimus, quod non solum ad iniuriam hominum, sed ad ipsius omnipotentis dei inreverentiam committitur.

1 ¶ Qui itaque huiusmodi crimen commiserint et qui eis auxilium tempore invasionis praebuerint, ubi inventi fuerint in ipsa rapina et adhuc flagrante crimine comprehensi a parentibus sanctimonialium virginum vel viduarum vel diaconissarum aut earum consanguineis vel tutoribus seu curatoribus, convicti interficiantur.

2 ¶ Sin autem post commissum tam detestabile crimen aut potentatu raptor se defendere aut fuga evadere potuerit, in hac quidem regia urbe tam viri excelsi praefecti praetorio quam vir gloriosissimus praefectus urbis, in provinciis autem tam viri eminentissimi praefecti praetorio per Illyricum quam magistri militum per diversas nostri orbis regiones nec non viri spectabiles praefectus Aegypti et vicarii et proconsules et nihilo minus viri spectabiles duces et viri clarissimi rectores provinciarum nec non alii cuiuslibet ordinis iudices, qui in locis inventi fuerint, simile studium cum magna sollicitudine adhibeant, ut eos possint comprehendere et comprehensos in tali crimine post legitimas et iuri cognitatas probationes sine fori praescriptione durissimis poenis adficiant et mortis condemnent supplicio.

3 ¶ Bona autem eorum, si hoc commissum fuerit vel in sanctimoniali virginem, quae in asceterio vel monasterio degit, sive eadem virgo diaconissa constituta sit sive non, eidem monasterio vel asceterio, ubi consecrata est, addicentur, ut ex his rebus et ipsa solacium habeat, dum vivit, sufficiens et res omnes sacrosanctum asceterium seu monasterium pleno habeat dominio.

4 ¶ Sin autem diaconissa cuiuscumque ecclesiae sit, in nullo autem monasterio vel asceterio constituta est, sed per se degit, raptoris eius substantia ecclesiae, cuius diaconissa est, adsignetur, ut ex his facultatibus ipsa quidem usum fructum, dum superest, ab eadem ecclesia consequatur, ecclesia vero omnem proprietatem et plenam possessionem earundem rerum nostro habeat

beneficio: nemine vel iudice vel alia quacumque persona
hoc audente contemnere.

5 ¶ Poenas autem, quas praediximus, id est mortis et bonorum
amissionis, constituimus non tantum adversus raptos,
sed etiam contra eos, qui hos comitati in
ipsa invasione et rapina fuerint. ceteros autem omnes,
qui conscii et ministri huiusmodi criminis reperti
et convicti fuerint vel eos susceperint vel
quacumque opem eis intulerint, sive masculi sive
feminae sunt, cuiuscumque condicionis vel gradus
vel dignitatis, poenae tantummodo capitali subicimus,
ut huic poenae omnes subiaceant, sive volentibus
sive nolentibus sanctimonialibus virginibus seu
aliis supra dictis mulieribus tale facinus fuerit perpetratum.

D. XV k. Dec. Constantinopoli dn. Iustiniano pp. A. III cons. [a. 533]